

Határozatok Tára

SHARPSTON
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2011. december 15.¹

C-24/11. P. sz. ügy

**Spanyol Királyság
kontra**

Bizottság

„Fellebbezés — EMOGA — A közösségi finanszírozásból kizárt kiadások”

1. A 2008/68/EK határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat)² a Bizottság pénzügyi korrekciókat alkalmazott az olívaolaj- és szántóföldinövény-termelő ágazat spanyolországi közösségi³ támogatását illetően. A Törvényszék⁴ a T-113/08. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2010. november 12-én hozott ítéletében (a továbbiakban: megtámadott ítélet) elutasította Spanyolországnak az említett határozat részleges megsemmisítésére irányuló kérelmét. Spanyolország fellebbezett az ítélet bizonyos részei ellen.

Jogi háttér

A közös agrárpolitika (a továbbiakban: KAP) finanszírozása

2. A 2008/68 határozat kizárta a közösségi finanszírozásból többek között a 2000–2004. költségvetési években a spanyolországi olívaolaj-termeléssel összefüggésben kifizetett kiadásokat. A vonatkozó időszakban az 1258/1999 rendelet⁵ szabályozta a KAP finanszírozását. Bár e rendeletet 2005-ben új jogszabállyal váltották fel, az a tagállamok által kifizetett kiadások tekintetében 2006. október 15-ig, illetve a Bizottság által kifizetett kiadások tekintetében 2006. december 31-ig⁶ hatályban maradt. Azt tehát alkalmazandó volt a megtámadott határozat hatálya alá tartozó kiadásokra.

1 — Eredeti nyelv: angol.

2 — Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2007. december 20-i 2008/68/EK bizottsági határozat (HL 2008. L 18., 12. o.).

3 — A kereset benyújtásának időpontjában a közösségi jog határozta meg az olívaolaj termeléséhez nyújtott támogatás feltételeit. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta az uniós jog szabályozza ezeket a feltételeket. Mivel a változás nem tisztán formális volt, a jelen indítványban a „Közösségre” és a „közösségi jogra” utalok.

4 — A kereset benyújtásának időpontjában, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően a Törvényszéket „Elsőfokú Bíróságnak” nevezték. A megtámadott ítéletet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően hozták. Az egyszerűség kedvéért, és mivel a változás tisztán formális volt, az indítványban a jelenlegi megnevezést használom.

5 — Lásd a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.) 20. cikkének második albekezdését, amely úgy rendelkezik, hogy a rendeletet a 2000. január 1-jétől felmerült kiadásokra kell alkalmazni. E rendelet hatályon kívül helyezte a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 729/70/EGK rendelet módosításáról szóló, 1995. május 22-i 1287/95/EK tanácsi rendelettel (HL L 125., 1. o.) módosított, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK rendeletet (HL L 94., 13. o.).

6 — A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 209., 1. o.) 47. cikke (1) bekezdésének második albekezdése.

3. 2005-ig a KAP-ot az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) révén finanszírozták⁷. A finanszírozást az akkreditált nemzeti kifizető ügynökségek útján végezték, a közösségi és a nemzeti joggal összhangban, miután a Bizottság, az adott referencia-időszakban felmerült kiadásokra vonatkozó előlegeket fizetett⁸. Az EMOGA csak a közösségi joggal összhangban felmerült kiadásokat fizette ki.

4. Az 1258/1999 rendelet (5) preambulumbekzdése kimondta, hogy „az Alap Garanciarészlege kiadásainak [és azok közösségi jognak való megfelelésének] ellenőrzéséért elsősorban a tagállamok felelősek”. Emellett kimondta, hogy „a Bizottságnak igazolnia kell azokat a feltételeket, amelyek mellett a kifizetésekre és az ellenőrzésekre sor kerül”, valamint hogy csak az olyan kiadások finanszírozhatók, „amelyek esetében a feltételek a közösségi szabályoknak való megfelelést a szükséges mértékben garantálják”.

5. Az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság eljárást indíthatott annak ellenőrzése érdekében, hogy az EMOGA Garanciarészlegére terhelt kiadások megfeleltek-e a közösségi szabályoknak, és szükség esetén pénzügyi korrekciókat alkalmazhatott, valamint behajthatta a kiadásokat a tagállamoktól.

6. A 7. cikk (4) bekezdésének második albekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Mielőtt a finanszírozás elutasítására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatának eredményét és az érintett tagállam válaszát írásban közlik, ami után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a megteendő intézkedéseket illetően.”

7. A Bizottság bizonyos kiadásokat nem zárhatott ki a közösségi finanszírozásból. Így az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdése alapján a Bizottság nem zárhatta ki a következőket:

„a) a 2. cikkben említett kiadások, amelyek több mint 24 hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság az említett vizsgálatok eredményét írásban közölte az érintett tagállammal;

[...]”⁹.

8. Az 1663/95/EK bizottsági rendelet szabályozta az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási eljárásait¹⁰. A rendeletet 1999-ben 1999. október 30-i hatállyal módosították, azonban azt a 2006. költségvetési évet megelőzően és a 2006-os költségvetési évre vonatkozóan továbbra is alkalmazták a számlaelszámolásokra¹¹. Alkalmazandó volt tehát a megtámadott határozat hatálya alá tartozó kiadásokra is.

7 — Az 1258/1999 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése.

8 — Az 1258/1999 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése.

9 — A korlátozás megfelel az 1258/1999 rendelettel hatályon kívül helyezett 729/70 tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdése c) pontjának ötödik albekezdésében szereplő korlátozásnak.

10 — Az 1999. október 22-i 2245/1999/EK bizottsági rendelettel (HL L 273., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 335. o.) módosított, a 729/70/EGK tanácsi rendeletnek az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási eljárása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1995. július 7-i 1663/95/EK bizottsági rendelet (HL L 158, 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 31. o.).

11 — Lásd az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más testületek akkreditációja és az EMGA és az EMVA számláinak elszámolása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 21-i 885/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 171, 90. o.) 18. cikkének (1) bekezdését.

9. Az 1663/95/EK rendelet 8. cikke határozta meg a követendő eljárást:

„(1) Amennyiben egy vizsgálat eredményeképpen a Bizottság úgy értékeli, hogy a kiadás teljesítése nem a közösségi szabályoknak megfelelően történt, értesíti az érintett tagállamot ellenőrzései eredményeiről, és feltünteti a követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében a jövőben végrehajtandó helyesbítő [helyesen: korrekciós] intézkedéseket.

Az értesítésnek hivatkoznia kell erre a rendeletre. A tagállam 2 hónapon belül válaszol, amit követően a Bizottság módosíthatja az álláspontját. Indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja a válaszadási határidőt.

A válaszadási határidő lejártá után a Bizottság kétoldalú megbeszélésre hívja a tagállamot, amelyen igyekeznek megállapodásra jutni a végrehajtandó intézkedések, a jogsértés súlyának kiértékelése, valamint a Közösséget ért pénzügyi veszteség tekintetében. E megbeszélést követően és a Bizottság által a megbeszélés és a tagállammal történt konzultáció után további információk biztosítására megállapított határidő lejártát követően, vagy ha a tagállam a Bizottság által megállapított határidő előtt nem fogadja el a felkérést egy megbeszélésre, a határidő lejártá után a Bizottság hivatalosan közli a tagállammal az elhatározásait, a 94/442/EK bizottsági határozatra hivatkozva. E bekezdés negyedik albekezdésének sérelme nélkül ez az értesítés tartalmazza minden olyan kiadás kiértékelését, amelyet a Bizottság kizárni szándékozik [az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének] értelmében.

A tagállam a lehető leghamarabb tájékoztatja a Bizottságot a közösségi szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében elfogadott korrekciós intézkedésekről és a hatálybalépésük napjáról. A Bizottság a korrekciós intézkedések hatálybalépésének napjáig, szükség szerint, elfogad egy vagy több határozatot [az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének] értelmében, a közösségi szabályoknak meg nem felelő kiadások kizárására.

(2) [Az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésében] említett határozatot az egyeztető testületnek a 94/442/EK határozatban megállapított rendelkezések szerint készített jelentése vizsgálatát követően kell meghozni.

[...].”

Az olívaolaj-termelés támogatása

10. A vonatkozó időszakban a 2261/84/EK tanácsi rendelet¹² tartalmazta az olívaolaj termelésének támogatására vonatkozó alapvető szabályokat. A rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a termelő tagállamok „ellenőrzési rendszert alkalmaznak annak biztosítására, hogy a támogatott termék jogosult a támogatásra”, és „megvizsgálják minden egyes termelői szervezet és szövetség tevékenységét, különös tekintettel arra, hogy ezek a testületek elvégezték-e ellenőrzési feladataikat”. E célok elérése érdekében a tagállamoknak számítógépes adattárakat kellett használniuk¹³.

11. Az 154/75/EGK tanácsi rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak olajfakatasztert kellett fenntartaniuk, amely kiterjed a területükön található összes olajbogyó-termesztő gazdaságra¹⁴.

12 — A legutoljára az 1998. július 20-i 1639/98/EK tanácsi rendelettel (HL L 210, 38. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 6. kötet, 314. o.) módosított, az olívaolaj termelésére nyújtott támogatásra és az olívaolaj termelői szervezeteinek támogatására vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1984. július 17-i 2261/84/EGK tanácsi rendelet (HL L 208, 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 6. kötet, 94. o.).

13 — A 2261/84 rendelet 14. cikke (5) bekezdésének első albekezdése, valamint 16. cikke.

14 — Az olaj- és zsíragaztatban egyes rendeletek Spanyolország és Portugália csatlakozása következtében szükségessé vált módosításáról szóló, 1985. december 20-i 3788/85/EGK tanácsi rendelettel (HL L 367, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 6. kötet, 283. o.) módosított, az olívaolaj-termelő tagállamokban az olajfakataszter létrehozásáról szóló 1975. január 21-i 154/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 19, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 2. kötet, 64. o.).

12. A 2366/98/EK bizottsági rendelet¹⁵ állapította meg az olívaolaj-termelőknek nyújtott támogatás feltételeit az 1998/1999., az 1999/2000. és a 2000/2001. gazdasági évben.

13. A támogatás a szűz olívaolaj ténylegesen megtermelt mennyiségén alapult¹⁶. A 2366/98 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján e mennyiség meghatározásánál figyelembe kellett venni az olajfakataszterből, az olajbogyó-termesztési földrajzi információs rendszerből, valamint a termésnyilatkozatokból származó adatokat; a számítógépes adattár tartalmát; az olajsajtólásról az engedélyezett olajsajtoló üzemek által szolgáltatott bizonyítékokat; valamint az elvégzett ellenőrzések eredményeit. A rendelet 22–31. cikke részletesebb kötelezettségeket tartalmazott azzal kapcsolatban, hogy milyen adatokat kellett gyűjteni, és milyen ellenőrzéseket kellett elvégezni.

14. A 2366/98 rendelet emellett előírta, hogy a termelők részére előleget kell fizetni a nekik járó összegből, míg a fennmaradó összeget a tagállamok a vonatkozó ellenőrzések elvégzését követően fizetik ki¹⁷. A rögzített mennyiségekre vonatkozó ellentmondások vagy más szabálytalanságok a támogatás megtagadását eredményezhették.

A megtámadott határozatot megelőző eljárás

15. A spanyol olívaolaj-termelés támogatására fizetett kiadások 2002 februárjában és 2003 júliusában végzett vizsgálatát követően a Bizottság a 2002. július 11-i (AGR 16844) és 2004. március 23-i (AGR 8316) levéllel tájékoztatta a spanyol hatóságokat a vizsgálat eredményeiről.

16. 2004. november 24-én a Bizottság kétoldalú megbeszélésre hívta a spanyol hatóságokat, amelyet 2004. december 21-én tartottak meg.

17. 2005. november 10-én a Bizottság megküldte e megbeszélés jegyzőkönyvét a spanyol hatóságok számára, amelyek a 2006. január 13-i és 16-i levéllel válaszoltak.

18. 2006. augusztus 11-én a Bizottság hivatalosan megküldte következtetéseit a spanyol hatóságoknak, amelyekben átalánykorrekciókat javasolt az érintett költségvetési évekre.

19. A spanyol hatóságok ezt követően a 94/442/EK bizottsági határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján „egyeztetést”, vagyis közvetítést kértek¹⁸. 2007. március 15-én az egyeztető testület kibocsátotta végső jelentését.

20. A Bizottság ezt követően elkészítette a 2007. szeptember 3-i összefoglaló jelentést.

21. 2007. december 20-án a Bizottság elfogadta a megtámadott határozatot, amellyel kizárta a közösségi finanszírozásból a spanyol olívaolaj-termelőknek és a szántóföldinövény-termelő ágazatnak nyújtott támogatással összefüggésben kifizetett egyes kiadásokat¹⁹.

15 — Az 1998/1999., 1999/2000. és 2000/2001. gazdasági évben az olívaolaj termelési támogatási rendszerének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. október 30-i 2366/98/EK bizottsági rendelet (HL L 293, 50. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 24. kötet, 133. o.).

16 — A 2366/98 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése.

17 — A 2366/98 rendelet 16. cikke.

18 — Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészele számlaelszámolásával összefüggő egyeztetési eljárás kialakításáról szóló, 1994. július 1-jei 94/442/EK bizottsági határozat (HL L 182, 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 268. o.).

19 — A megtámadott határozat 1. cikke és melléklete.

22. A megtámadott határozat rögzítette, hogy azt az „elvégzett ellenőrzések, a kétoldalú megbeszélések eredményei és az egyeztetési eljárások” alapján hozták meg²⁰. A pénzügyi korrekciók indokait a következők szerint határozták meg: bizonyos kiadások esetében „[h]iányosságok a termésmenyilatkozatok és a terméshozamok ellenőrzését, valamint az olajsajtólók ellenőrzésének következményeinek levonását illetően”, más kiadások esetében pedig „[a] termésmenyilatkozatok ellenőrzésének hiánya, valamint a terméshozamok ellenőrzését és az olajsajtólók ellenőrzése következményeinek levonását illető hiányosságok”²¹.

23. A megtámadott határozat pénzügyi hatása közel 184 millió euró volt.

A megtámadott ítélet

24. A Törvényszékhez 2008. február 29-én benyújtott keresettel a Spanyol Királyság a megtámadott határozat részleges megsemmisítését kérte, amennyiben az (i) 5%-os általánymkorrekciót alkalmazott az olívaolaj-termelésre az 1998/1999., 1999/2000. és 2000/2001. gazdasági év során, kizárva az 1999/2000. gazdasági évre vonatkozó részt Andalúziában; valamint (ii) 2%-os általánymkorrekciót alkalmazott az andalúziai szántóföldnövény-termelő ágazat által a 2003-ban és 2004-ben évre kért támogatásra.

25. A Törvényszék elutasította a kereset egészét, és kötelezte a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

26. A spanyol kormány három fellebbezési jogalapot terjeszt elő. Ezek a Törvényszék arra vonatkozó döntését érintik, hogy a Bizottság megsértette-e az 1663/95 rendelet 8. cikkét (a megtámadott ítélet 61–70. pontja), valamint hogy a Bizottság elmulasztotta-e tiszteletben tartani az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (4) bekezdésében szereplő 24 hónapos időszak (a megtámadott ítélet 118–125. pontja).

A Bizottság végső határozatának alapja az 1998/1999. és 1999/2000. gazdasági évek tekintetében

27. A megtámadott ítélet 64. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a felek nem vitatták, hogy a megtámadott határozat azon alapult, hogy a spanyol hatóságok nem megfelelően hajtották végre az Agencia para el Aceite de Oliva (a továbbiakban: AAO) részéről az olajsajtólók ellenőrzését követően tett ajánlásokat (első szabálytalanság), valamint azon, hogy a számítógépes adattár és az olajfakataszter működésképtelen volt (második szabálytalanság).

28. A Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság elfogadta, hogy az első szabálytalanság kifejezetten nem szerepelt az AGR 16844. sz. levélben (65. pont). E levélben a Bizottság ugyanis elégedettségét fejezte ki az AAO működésével kapcsolatban.

29. A Törvényszék a 66. pontban megállapította, hogy e tények nem zárják ki, hogy a Bizottság megállapítsa, hogy nem követték megfelelően az AAO ajánlásait, valamint hogy – ennek megfelelően – kizárjon a közösségi finanszírozásból kiadásokat, „figyelemmel a spanyol hatóságok által szolgáltatott információkra és adatokra, különösen a 2004. december 21-én tartott megbeszéléssel összefüggésben”.

30. A második szabálytalanság tekintetében a Törvényszék a 67. pontban megállapította, hogy Spanyolország elfogadta, hogy az AGR 16844. sz. levél a számítógépes adattár és az olajfakataszter használatában megmutatkozó hiányosságokra utalt, ugyanakkor némiképp eltérő kifejezésekkel, mint amelyeket később az összefoglaló jelentésben használtak. A Törvényszék emellett a 68. pontban idézte

20 — A megtámadott határozat (4) preambulumbekkezdése.

21 — A megtámadott határozat melléklete.

a levél A1. mellékletének 1. pontját, amely olyan tartalmú állítást tartalmazott, amely szerint már ismert volt, hogy a szóban forgó források nem voltak mindig működőképesek. A kétoldalú megbeszélést összehívó levél egyértelművé tette, hogy a megvitandó kérdések ismert hiányosságokkal kapcsolatos problémák sorába illeszkednek (69. pont).

31. A megtámadott ítélet 70. pontjában a Törvényszék tehát elutasította a Spanyolország által előterjesztett azon jogalapot, amely szerint a Bizottság megsértette az 1663/95 rendelet 8. cikkét azáltal, hogy az 1998/1999. és 1999/2000. gazdasági évre vonatkozó végső határozatát a 2002 februárjában végzett vizsgálatnak az AGR 16844. sz. levélben közölt eredményei helyett az egyéb vizsgálatokon tett megfigyelések kivetítésére alapozta.

Az 1258/1999 tanácsi rendelet 7. cikkének (4) bekezdésében hivatkozott 24 hónapos időszak számítása szempontjából releváns időpont

32. A Törvényszék a 119. pontban megállapította, hogy a felek nem vitatták, hogy a Bizottság az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése alapján, valamint az ítélkezési gyakorlattal összhangban²² a 2002. július 11-i AGR 16844. sz. levélben közölte a vizsgálat eredményeit. A Törvényszék a 120. pontban megjegyezte, hogy e levelet 2002. július 15-én küldték meg.

33. A Törvényszék ezt követően a 121–124. pontban megvizsgálta azon kiadás időpontját, amelyre a megtámadott határozat vonatkozik. Emlékeztetve arra, hogy a releváns rendeletek egyike sem határozta meg ezt az időpontot, a 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdése c) pontja ötödik albekezdésének (amelyet hatályon kívül helyeztek, és amely azonos normatív tartalommal bírt, mint az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdése) a Bíróság C-329/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben²³ követett értelmezését alkalmazta. Ebben az ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a releváns időpont az, amikor a támogatás végleges összegét megállapították és (a fennmaradó részt) kifizették.

34. A jelen ügyben szereplő olívaolaj-termelők előleget kaptak az igényelt támogatásból, azokhoz a banántermelőkhez hasonlóan, akiknek a támogatásáról a C-329/00. sz. ügy szólt. Ellentétben a banántermelőkkel, az olívaolaj-termelőknek nem kellett biztosítékot szolgáltatniuk az előleg megszerzése érdekében. A fennmaradó összeget azt követően kapták meg, hogy a tagállam által végzett ellenőrzések eredményeit figyelembe vették. Ilyen körülmények között a Törvényszék azt állapította meg, hogy a releváns időpont az, amikor a fennmaradó összeget kifizették.

35. Az olívaolaj-termelés 1998/1999. gazdasági évre vonatkozó támogatásának esetében e kifizetésekre 2000. szeptember 21. és 2000. október 14. között került sor, vagyis az AGR 16844. sz. levél közlésétől (2002. július 15.) számított 24 hónapon belül.

36. Ennek megfelelően a Törvényszék a 125. pontban elutasította azt a jogalapot, amely szerint a Bizottság megsértette az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (4) bekezdését, amennyiben a megtámadott határozat olyan kiadásokra vonatkozott, amelyek több mint 24 hónappal azelőtt merültek fel, hogy a vizsgálat eredményeit írásban közölték.

22 — A Törvényszék T-243/05. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének (EBHT 2007., II-3475. o.) 43. pontja, valamint a T-266/04. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2008. február 14-én hozott ítéletének (EBHT 2008., II-20. o.) 41. pontja.

23 — A C-329/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2003. június 19-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-6103. o.) 43. pontja.

A fellebbezés

37. A Spanyol Királyság azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és a következők szerint hozzon jogerős ítéletet:

- semmisítse meg azon olívaolajra odaítélt termelési támogatás pénzügyi korrekcióinak összességét, amelyekre a megtámadott ítélet kiterjed;
- másodlagosan semmisítse meg azokat a pénzügyi korrekciókat, amelyek azon kiadásokra vonatkoznak, amelyek előlegei 2002. november 24-ét megelőzően kerültek kifizetésre; vagy
- másodlagosan semmisítse meg azon pénzügyi korrekciókat, amelyek azon kiadásokra vonatkoznak, amelyek előlegei 2000. július 15-ét megelőzően kerültek kifizetésre.

38. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el Spanyolország jogalapjait mint megalapozatlanokat. Másodlagosan a Bizottság előadja, hogy még ha a Bíróság megalapozottnak is találja a jogalapokat, ez nem eredményezheti a pénzügyi korrekciók megsemmisítését, mivel Spanyolország nem vitatta az egyéb jogalapokat, amelyeken azok alapulnak.

Az első jogalap

A felek érvei

39. A spanyol kormány előadja, hogy a Törvényszék megsértette az 1663/95 rendelet 8. cikkét, amikor elfogadta, hogy a Bizottság pénzügyi korrekciói alapulhatnak olyan szabálytalanságokon, amelyek nem szerepelnek az első írásbeli közlésében (az AGR 16844. sz. levél, amelyben a 2002. februári vizsgálat eredményeit közölték) (66. pont), annak ellenére, hogy megállapította, hogy az írásbeli közlésben megfelelően meg kell jelölni a vizsgálat eredményeit, és ennél fogva azokat a szabálytalanságokat, amelyek a pénzügyi korrekciók alapját képezik (63. pont). Úgy véli, hogy a Törvényszéknek a 63. és 66. pontban szereplő érvelését belső ellentmondások terhelik. A Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy a végső határozat nem alapulhat azon, hogy a spanyol hatóságok nem megfelelően hajtották végre az AAO ajánlásait, mivel ez a szabálytalanság nem szerepelt az AGR 16844. sz. levélben.

40. A spanyol kormány hozzáteszi, hogy az, hogy a Bizottság a szóban forgó szabálytalanságot először egy 2004. november 24-i, a kétoldalú megbeszélést összehívó levélben említette, nem kérdőjelezi meg azon érvét, amely szerint a Törvényszék megsértette az 1663/95 rendelet 8. cikkét. Az ezen kifogásra való rövid utalás e levélben nem elegendő alap annak megállapítására, hogy a spanyol hatóságok megfelelően gyakorolhatták a védelemhez való jogukat a kétoldalú megbeszélés során. A tárgyaláson Spanyolország úgy érvelt, hogy az eredeti írásbeli közlés a Bizottság indokolással ellátott véleményéhez hasonlítható az EUMSZ 258. cikken (korábban EK 226. cikk) alapuló jogsértési eljárásban. Ahogy a jogsértés megállapítása iránti kereset sem alapulhat az indokolással ellátott véleményben nem szereplő jogalapon, a mezőgazdasági kiadás pénzügyi korrekciója sem alapulhat olyan szabálytalanságon, amely nem szerepelt az első írásbeli közlésben.

41. A Bizottság elfogadja, hogy az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében szereplő írásbeli közlésnek oly módon kell tájékoztatnia a tagállamot a kifogásokról, amely megindítja a párbeszédet, és lehetővé teszi a tagállam számára, hogy gyakorolja a védelemhez való jogát. Ugyanakkor a tagállam nem igényelheti, hogy az írásbeli közlés a legnagyobb fokú részletességgel tartalmazza ezeket a kifogásokat, mivel a közlés csak megindítja az eljárás közigazgatási szakaszát. A Bizottság ugyanis nem volt abban a helyzetben, hogy részleteket szolgáltatthasson az első szabálytalanságról, mivel – ahogy az az AGR 16844. sz. levélből is kitűnik – arra várt, hogy információkat kapjon

Spanyolországról az AAO által ajánlott szankcióknak a nemzeti hatóságok általi végrehajtásáról²⁴.

42. A jelen ügyben Spanyolországnak minden lehetősége megvolt arra, hogy előterjessze álláspontját. Az eljárás során szolgáltatott információk fényében a Bizottság jogosult volt megállapítani, hogy az AAO ajánlásait nem követték megfelelően.

43. A Bizottság emellett előadja, hogy az írásbeli közlés és az indokolással ellátott vélemény különböző célokat szolgálnak. Az utóbbi a jogsértés iránti keresethez vezető eljárás közigazgatási szakaszát zárja le, míg az előbbi azt az eljárást indítja meg, amely esetlegesen azzal zárulhat, hogy pénzügyi korrekciók alkalmazására irányuló határozat születik.

Értékelés

44. Az első jogalap két kérdést vet fel.

45. Az első kérdés az, hogy Törvényszék érvelése ellentmondásos volt-e, amennyiben elfogadta, hogy a Bizottság végső határozatát az abból eredő szabálytalanságra alapíthatja, hogy a spanyol hatóságok nem hajtották végre az AAO ajánlásait, még akkor is, ha az AGR 16844. sz. levél azt állapította meg, hogy az AAO kielégítően működött.

46. Álláspontom szerint a Törvényszék érvelése nem hibás.

47. A megtámadott ítélet 66. pontjában a Törvényszék helyesen állapítja meg, hogy az AGR 16844. sz. levélben szereplő észrevétel az AAO saját munkájára vonatkozik. A szabálytalanság, amelyre a Bizottság végső határozatát alapította, ettől eltérő volt. Az arra vonatkozott, hogy a spanyol hatóságok *nem hajtották végre* az AAO által elvégzett munkát.

48. Véleményem szerint a Törvényszék AGR 16844. sz. levéllel kapcsolatos álláspontja nem áll ellentmondásban azzal a megállapításával, amely szerint a Bizottság végső határozatát alapozhatja arra, hogy a spanyol hatóságok nem megfelelően hajtották végre az AAO ajánlásait (az első szabálytalanság).

49. A második kérdés az, hogy a Törvényszék tévedett-e, amikor az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során arra jutott, hogy az azt jelenti, hogy a Bizottság kiadásfinanszírozását elutasító végső határozata alapozható olyan szabálytalanságra, amely nem szerepel az AGR 16844. sz. levélben.

50. Álláspontom szerint nem.

51. A Törvényszék lényegileg arra az álláspontra helyezkedett, hogy az írásbeli közlés megfelelhet az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében szereplő követelményeknek annak ellenére, hogy nem jelölt meg konkrét szabálytalanságot, és ezért nem jelölte meg a szabálytalanság orvoslására meghozandó intézkedéseket sem.

52. Álláspontom szerint ez e rendelkezés helyes értelmezése.

53. Az 1663/95 rendelet 8. cikke és az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (4) bekezdése együttesen állapítja meg az EMOGA Garanciarészlege számláinak elszámolására vonatkozó eljárást.

24 — A tárgyaláson a Bizottság képviselője idézett az AGR 16844. sz. levél I. mellékletének 2.2.1 szakaszából, amelyben a Bizottság információt kért az alkalmazott szankciókról.

54. Annak megállapítása érdekében, hogy a Bizottság végső határozata alapítható-e, és milyen körülmények között alapítható olyan szabálytalanságra, amely nem szerepel a 8. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti írásbeli közlésben, meg kell vizsgálni a közlés és az általa megindított eljárás célját.

55. Álláspontom szerint az írásbeli közlés közbenső lépés volt az EMOGA Garanciarészlege számláinak elszámolására vonatkozó akkori eljárás vizsgálati és közigazgatási szakasza között.

56. Ez az eljárás a Bizottság arra irányuló vizsgálatával kezdődött, hogy a kiadást a közösségi szabályoknak megfelelően teljesítették-e. Annak bizonyítása érdekében, hogy nem ez a helyzet, a Bizottságnak „az említett ellenőrzések vagy számok alapján feltárt, komoly és ésszerű kétségre okot adó bizonyítékot” kellett előadnia²⁵. Ugyanakkor nem a Bizottságot terhelte annak kimerítő bizonyítása, hogy a nemzeti hatóságok által végzett ellenőrzések nem voltak megfelelőek, vagy az általuk szolgáltatott adatok nem voltak helyesek²⁶. A Bizottságra háruló bizonyítási kötelezettség ezen könnyítését az a tény indokolja, hogy „a tagállam van leginkább abban a helyzetben, hogy az EMOGA számláinak végső elszámolásához szükséges adatokat összegyűjtse és ellenőrizze, következésképpen rá hárul ellenőrzései és számai valóságának és adott esetben a Bizottság állításai pontatlanságának legrészletesebb és legteljesebb bizonyítása”²⁷.

57. Amennyiben a vizsgálat befejezését követően a Bizottság úgy értékelte, hogy a kiadás teljesítése nem a közösségi szabályoknak megfelelően történt, „értesít[ette] az érintett tagállamot ellenőrzései eredményeiről, és feltűntet[te] a követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében a jövőben végrehajtandó helyesbítő intézkedéseket”²⁸.

58. Az írásbeli közlés tehát azon eljárás közigazgatási szakaszának kezdetét jelentette, amelynek az „*audi alteram partem*” követelményének érvényesülését kellett céloznia²⁹. Ezen eljárás során az érintett tagállamok számára biztosítani kellett „minden olyan feltételt, amely ahhoz szükséges, hogy ismertethessék álláspontjukat”³⁰.

59. A Bíróság megállapította, hogy az írásbeli közlés akkor teljesítette figyelmeztető szerepét, ha az érintett tagállam részére „teljes körű tájékoztatást nyújtott az érintett tagállamnak a Bizottság fenntartásairól és az adott ágazattal kapcsolatos korrekciókról – amelyek alkalmazására minden bizonnyal sor kerül”³¹.

60. Az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének második albekezdése emellett előírta, hogy a Bizottság vizsgálatának közlését, valamint a tagállamok válaszát követően a két fél megállapodik az elvégzendő intézkedésről. Ennélfogva úgy tűnik, hogy az eredeti írásbeli közlés nem határozza meg véglegesen és kimerítően azokat az intézkedéseket, amelyeket annak érdekében kell elfogadni, hogy biztosítsák, hogy a kiadást a közösségi joggal összhangban teljesítették.

25 — A fenti 23. lábjegyzetben hivatkozott C-329/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 68. pontja.

26 — A C-54/95. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1999. január 21-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-35. o.) 35. pontja.

27 — A fenti 23. lábjegyzetben hivatkozott C-329/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 68. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

28 — Az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése.

29 — A C-61/95. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 1998. január 29-én hozott ítélet (EBHT 1998., I-207. o.) 39. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

30 — A fenti 29. lábjegyzetben hivatkozott C-61/95. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 39. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

31 — A C-153/01. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. október 7-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-9009. o.) 93. pontja.

61. Az írásbeli közlés megküldését követően az érintett tagállamnak lehetőséget biztosítottak a válaszadásra³². A Bizottság felkérhette a tagállamot, hogy szolgáltatson kiegészítő információt. A tagállam nem cáfolhatta a Bizottság megállapításait pusztán állításokkal. Bizonyítania kellett, hogy a Bizottság állításai helytelenek³³. Amennyiben erre nem volt képes, a Bizottság megállapításai jogszerűen alapozhatták meg a megfelelő és hatékony felügyeleti intézkedések és vizsgálati eljárások léteével kapcsolatos kételyeket³⁴. A 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezett, hogy a tagállam válasza alapján „a Bizottság [...] módosíthatja álláspontját”³⁵.

62. Ezt követően „a Bizottság kétoldalú megbeszélésre hív[t]a a tagállamot”³⁶. A megbeszélés célja az volt, hogy „megállapodásra [jussanak] a végrehajtandó intézkedések, a jogsértés súlyának kiértékelése, valamint a Közösséget ért pénzügyi veszteség tekintetében”³⁷. E megbeszélést követően a tagállam felkérhetett egy egyeztető testületet, hogy egyeztesse az „eltérő álláspontokat”³⁸. Arra vonatkozó végső határozata meghozatal során, hogy elutasítsa-e a kiadás finanszírozását, a Bizottságnak figyelembe kell vennie az egyeztető testület jelentését³⁹.

63. Álláspontom szerint ezt az eljárást annak érdekében alakították ki, hogy párbeszédet hozzanak létre a Bizottság és a tagállam között, hogy információt cseréljenek, valamint hogy lehetőséget biztosítsanak az érintett tagállam számára védelemhez való jogának gyakorlására, valamint arra, hogy bizonyítsa, hogy a Bizottság megállapításai nem pontosak.

64. Ennélfogva a Bizottságnak az írásbeli közlésben – azt a maga egészében értelmezve – meg kellett jelölnie a közlés kibocsátásának időpontjában általa ismert tények alapján fennálló szabálytalanságokkal kapcsolatos kifogásait. A közlésben szereplő információt ekkor az érintett tagállam vitathatta, és további információkkal egészíthette ki az eljárás közigazgatási szakasza során.

65. Ezért nem zárom ki azt, hogy a Bizottságnak az eljárás közigazgatási szakasza későbbi részeiben lehetősége volt a vizsgálat tárgyát képező kiadásra vonatkozó új szabálytalanságok közlésére, amennyiben ezt időben megtette, lehetőséget biztosítva a tagállam számára védelemhez való joga teljes körű gyakorlására, valamint arra, hogy tudomással bírjon a meghozandó intézkedésekről. A tárgyaláson úgy tűnt, hogy Spanyolország elfogadja ezt. Elismerte, hogy az, hogy valamely kifogás szerepel a kétoldalú megbeszélés napirendi pontjai között, lehetővé teheti a tagállam számára, hogy gyakorolja védelemhez való jogát, még akkor is, ha e kifogás nem szerepelt az eredeti írásbeli közlésben.

66. Egyetértek a Bizottsággal abban, hogy az eredeti írásbeli közlés nem hasonlítható az EUMSZ 258. cikk szerinti jogsértési eljárásban szereplő indokolással ellátott véleményhez. Az indokolással ellátott vélemény kibocsátásával a Bizottság a pert megelőző közigazgatási eljárás utolsó lépését teljesíti, mielőtt jogsértés megállapítása iránti keresetet nyújt be. Az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti eredeti írásbeli közlés ezzel szemben az eljárás közigazgatási szakaszának első lépése volt, amelyet a Bizottságnak a kiadás visszautasítására és a pénzügyi korrekciók alkalmazására vonatkozó végső határozata fejezett be.

32 — Az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdése.

33 — A fenti 26. lábjegyzetben hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 35. pontja

34 — A C-253/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1999. október 28-án hozott ítélet (EBHT 1999., I-7529. o.) 7. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

35 — Az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdése.

36 — Az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése.

37 — Az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése és az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének második albekezdése.

38 — A 94/442 határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

39 — Az 1663/95 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése.

67. Ha a Bíróság ennek ellenére kész elfogadni a jogsértési eljárás közigazgatási szakaszával való analógiát, akkor is úgy vélem, hogy az eredeti írásbeli közlés jobban hasonlít egy felszólító levélre. A felszólító levél, ahogy az eredeti írásbeli közlés is, „szükségképpen csak a kifogások első tömör összefoglalását tartalmazhatja”, ugyanakkor „kellően [egyértelműnek kell lennie] ahhoz, hogy [az érintett tagállam] a védelemhez szükséges érvekre hivatkozzon, amint azt az eljárás [pert megelőző és közigazgatási] szakaszának menete is alátámasztja”⁴⁰.

68. Ami a Bizottság végső határozatának alapját illeti, ehhez hozzáteszem, hogy a Bíróság megállapította, hogy „a határozat indokolását megfelelőnek kell tekinteni, amennyiben azt a tagállamot, amely a határozat címzettje, szorosan bevonták a határozathozatali eljárásba, és tudatában volt azon indokoknak, amelyek alapján a Bizottság úgy vélte, hogy nem köteles a szóban forgó összeget az EMOGA-ra terhelni”⁴¹.

69. Ezért úgy vélem, hogy az 1663/95 rendelet 8. cikke nem zárja ki, hogy a Bizottság végső határozatát olyan szabálytalanságra alapítsa, amelyet nem az első írásbeli közlésben közölt, hanem későbbi szakaszban, amennyiben a tagállam védelemhez való jogát biztosították. Úgy vélem, hogy a jelen ügyben ez a teszt teljes mértékben teljesült.

70. Nem vitatott, hogy a Bizottság a kétoldalú megbeszélést összehívó 2004. november 24-i levelében kifejezetten közölte az első szabálytalanságot. E levél közvetlenül következett az AGR 16844. sz. levélből, valamint Spanyolország arra adott válaszából. Megerősítette a Bizottság fennálló kifogásait azzal kapcsolatban, hogy a spanyol hatóságok követik-e az AAO ajánlásait.

71. Az sem vitatott, hogy (ahogyan az a megtámadott ítélet 66. pontjában szerepel) a Bizottság az ezzel a szabálytalansággal kapcsolatos megállapítását az írásbeli közlés által megkezdett eljárás közigazgatási szakaszában tette, valamint az sem, hogy az a spanyol hatóságok által – különösen a 2004. december 21-én tartott kétoldalú megbeszélés során – szolgáltatott információkon és adatokon alapult.

72. Ehhez hozzáteszem, hogy Spanyolország láthatóan nem vitatja a Törvényszék értékelését, amely szerint az írásbeli közlésben az AAO-val kapcsolatban szereplő állítás hangsúlyozta az AAO ajánlásai végrehajtásának jelentőségét (66. pont). Valójában a tárgyaláson Spanyolország nem vitatta, hogy a Bizottság korábban, beleértve az AGR 16844. sz. levelet is, bizonyítékot kért arra nézve, hogy a nemzeti hatóságok végrehajtották az AAO által ajánlott szankciókat.

73. Az AGR 16844. sz. levél közlését követően Spanyolországnak három alkalommal is lehetősége nyílt arra, hogy a Bizottság kifogásait azok ellenkezőjére vonatkozó bizonyítékokkal cáfolja: a kétoldalú megbeszélés során, a Bizottság ezen megbeszélésről készített beszámolójára választ adó levelek révén, valamint az egyeztetési eljárás során. Ezért úgy vélem, hogy az eljárás egészét figyelembe véve Spanyolország számára elegendő lehetőséget biztosítottak védelemhez való joga gyakorlására, valamint annak bizonyítására, hogy hatóságai végrehajtották az AAO ajánlásait.

74. Spanyolország azt sem állítja, hogy a jelen ügyben a Bizottság az AAO ajánlásainak végrehajtásával kapcsolatos kifogást késve vagy homályosan közölte, olyan stratégia részeként, amelynek célja azon időpont kitolása volt, amikor az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdésében előírt 24 hónapos időszak elkezdett telni. A tárgyaláson Spanyolország azt állította, hogy a Bizottság részéről a 8. cikknek tulajdonított értelmezés ilyen helyzethez vezethet. Ugyanakkor nem érvelt azzal, hogy a Bizottság a jelen ügyben ilyen módon járt el.

40 — A C-337/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2008. április 8-án hozott ítélet (EBHT 2008., I-2173. o.) 23. és 24. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

41 — A fenti 23. lábjegyzetben hivatkozott C-329/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 83. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

75. Ebből következik, hogy az AGR 16844. sz. levél megfelelt az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében vett írásbeli közlés feltételeinek.

76. Ennek megfelelően álláspontom szerint a Törvényszék nem tévedett, amikor elfogadta, hogy a Bizottságnak a kiadás finanszírozását elutasító végső határozata alapulhat olyan szabálytalanságon, amely nem szerepelt az AGR 16844. sz. levélben, valamint akkor, amikor az eljárást egészében vizsgálta.

77. Ezért az első jogalapot elvetem.

A második jogalap

A felek érvei

78. A spanyol kormány úgy érvel, hogy a Törvényszék megsértette a Bíróság alapokmányának 36. és 53. cikkét⁴², mivel ítéletét nem támasztotta alá megfelelő indokolással, hiszen nem utalt a Spanyolország által a tárgyaláson az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésében szereplő 24 hónapos időszakra vonatkozóan előterjesztett egyik jelentős érvre, és ennek megfelelően nem is határozott arról.

79. A Törvényszék előtt tartott tárgyaláson Spanyolország három érvet adott elő az AGR 16844. sz. levél állítólagos hiányosságainak következményei tekintetében. Előadta, hogy e hiányosságoknak a következőket kell eredményezniük: (i) az AGR 16844. sz. levélben tárgyalt 1998/1999. és 1999/2000. gazdasági évekre vonatkozó pénzügyi korrekciók érvénytelenné nyilvánítása; (ii) másodlagosan az 1998/1999. gazdasági évre vonatkozó pénzügyi korrekció érvénytelenné nyilvánítása, amennyiben úgy tekintik, hogy e gazdasági év tekintetében olyan vizsgálatot folytattak le, amely egy másik írásbeli közlés tárgya volt, vagy (iii) másodlagosan azon pénzügyi korrekciók érvénytelenné nyilvánítása, amelyek a 2000. november 24-ét megelőzően, vagyis a kétoldalú megbeszélést összehívó 2002. november 24-i levelet 24 hónappal megelőzően kifizetett kiadásokra vonatkoznak.

80. Spanyolország azt kifogásolja, hogy a Törvényszék közvetve és közvetlenül sem tárgyalta ezeket az érveket az ítéletnek az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének állítólagos megsértésére, valamint az 1258/99 rendelet 7. cikke (4) bekezdésében foglalt 24 hónapos időszak figyelmen kívül hagyására vonatkozó részében. Ehhez hozzáteszi, hogy az érveket képviselője a kérelmeit tartalmazó feljegyzésben rögzítette, amelyet a tárgyalást megelőzően átadott a tolmácsoknak.

81. A Bizottság előadja, hogy a Törvényszék érvelése lehet közvetlen helyett közvetett, amennyiben lehetővé teszi az érintettek számára, hogy megtudják, hogy érveiket milyen alapon utasították el.

42 — Az 53. cikk azt a Bíróságra vonatkozó rendelkezést, hogy nyújtson indokolást (amely a 36. cikkben szerepel), alkalmazni rendeli a Törvényszékre.

Értékelés

82. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ítéletből a Törvényszék érvelésének olyan pontosan és félreérthetetlenül kell kitűnnie, hogy lehetővé tegye az érintettek számára az intézkedés indokainak megismerését, és a Bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét⁴³. A Törvényszék nem köteles a felperes minden egyes felhozott érvére részletes választ adni, különösen, ha az nem teljesen világos és pontos, és nincsen részletes bizonyítékokkal alátámasztva⁴⁴. Az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára a felülvizsgálat elvégzését⁴⁵.

83. Úgy vélem, hogy a megtámadott ítélet megfelelően kitér a Spanyolország által előterjesztett három érvre.

84. Azzal kezdem, ahogy a Törvényszék a harmadik érvet kezelte, vagyis azt, hogy a 2000. november 24-ét megelőzően kifizetett kiadásokra vonatkozó pénzügyi korrekciókat érvénytelenné kell nyilvánítani.

85. Az 120. pontban a Törvényszék megállapította, hogy a 24 hónapos időszakot 2002. július 15-től, vagyis attól az időponttól kell számítani, hogy a Bizottság közölte a vizsgálat eredményeit Spanyolországgal. Ez összhangban van az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdésével, és azzal, hogy a Törvényszék elutasította azt a jogalapot, amely szerint a Bizottság megsértette az 1663/95 rendelet 8. cikkét azáltal, hogy pénzügyi korrekciókat alapított olyan szabálytalanságokra, amelyek nem szerepeltek az AGR 16844. sz. levélben. E következtetés levonása során a Törvényszék szükségképpen elutasította Spanyolország azon állítását, amely szerint a 24 hónapos időszakot más kezdő időponttól, vagyis a kétoldalú megbeszélést összehívó levél időpontjától (2002. november 24.) kell számítani.

86. A tárgyaláson kifejtett első és második érvvel kapcsolatos jogalapot szintén el kell utasítani.

87. A Törvényszék megállapította, hogy az AGR 16844. sz. levél minősült az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében vett írásbeli közlésnek (119. pont). Elfogadta, hogy a Bizottság jogosult volt pénzügyi korrekciót alkalmazni olyan szabálytalanság alapján, amely nem szerepelt ebben a levélben, ugyanakkor figyelembe véve a spanyol hatóságok által ezt követően – különösen a 2004. december 21-i kétoldalú megbeszélés során – szolgáltatott információkat és adatokat (66. pont). Ebből következik, hogy a Törvényszék nem tekintette úgy, hogy a megtámadott határozatban foglalt, az 1998/1999. és 1999/2000. gazdasági évekre vonatkozó pénzügyi korrekcióknak nem volt az AGR 16844. sz. levélben szereplő vizsgálat alapján megfelelő jogi alapjuk, és ezért azokat meg kell semmisíteni. A Törvényszék érvelése tehát lehetővé tette Spanyolország számára, hogy megismerje, hogy első és második érvét milyen okból utasították el.

88. Ezért a második jogalapot elvetem.

43 — Lásd többek között a C-280/08. P. sz., Deutsche Telekom kontra Bizottság ügyben 2010. október 14-én hozott ítélet (EBHT 2010., I-9555. o.) 136. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

44 — A C-274/99. P. sz., Connolly kontra Bizottság ügyben 2001. március 6-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-1611. o.) 121. pontját.

45 — A C-583/08. P. sz., Gogos kontra Bizottság ügyben 2010. május 20-án hozott ítélet (EBHT 2010., I-4469. o.) 30. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

A harmadik jogalap

A felek érvei

89. A spanyol kormány azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdését azáltal, hogy (i) a 24 hónapos időszakot az AGR 16844. sz. levél közlésének időpontjától számította, annak ellenére, hogy e levél nem jelölt meg valamennyi olyan jogalapot, amelyen a pénzügyi korrekciók alapultak, és (ii) a Bíróság olyan ítéletére hivatkozott, amely nem alkalmazható az olívaolajéhoz hasonló ágazatra, annak érdekében, hogy megállapítsa, hogy (az előleg fizetésének időpontja helyett) a fennmaradó összeg kifizetésének időpontját kell a kiadások teljesítési időpontjának meghatározásánál alapul venni.

90. E jogalap első része feltételes: amennyiben a Bíróság fenntartja a Törvényszék döntését, amely szerint a végső határozat alapulhat olyan szabálytalanságokon, amelyek nem szerepeltek az AGR 16844. sz. levélben, a spanyol kormány úgy véli, hogy a Törvényszék ettől függetlenül tévedett a 120. pontban, mivel a 24 hónapos időszakot nem 2002. november 24-től (a szabálytalanságok első közlésének időpontjától) számította.

91. A második rész az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdésében szereplő, „kiadások [...] [kifizetésének teljesítése]” kifejezés jelentésére vonatkozik. A spanyol kormány előadja, hogy a Törvényszék tévedett a 122. pontban, amikor a fennmaradó összeg kifizetésének időpontját, nem pedig az előleg kifizetésének időpontját vette a kiadás teljesítésének időpontjaként (és így a 24 hónapos időszak kezdő időpontjának).

92. Spanyolország úgy érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a C-329/00. sz. ügyben hozott ítéletben alkalmazott érvelést⁴⁶. A biztosíték nyújtása mellett fizetett előlegek helyesen nem hasonlíthatók össze a támogatásra fizetett, a jelen jogvita tárgyát képező előlegekkel. A banánra vonatkozó támogatás célja a forgalomba hozatal. Azt ennek megfelelően biztosíték szolgáltatása mellett nyújtják. Az ilyen támogatásra vonatkozó előlegfizetés tehát feltételes, és ellenőrizhető, hogy a banánokat szabályszerűen, a közösségi joggal összhangban hozták-e forgalomba. Az olívaolaj-termelőknek fizetett előleg ettől eltérő. Ez egyfajta letét, és az előleget csak azt követően fizetik ki, hogy valamennyi vonatkozó ellenőrzést elvégeztek. Másként fogalmazva, a támogatás végső összegét ebben az időpontban határozzák meg.

93. A Bizottság vitatja a jogalap mindkét részét.

94. Az első rész tekintetében úgy érvel, hogy valamennyi 2000. július 15. előtt kifizetett fennmaradó összegre vonatkozhatnak a pénzügyi korrekciók; és az első jogalap kapcsán kifejtett érveire hivatkozik.

95. A második rész tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy az ítéletben semmi nem utal arra, hogy a Törvényszék úgy vélte, hogy az olívaolaj- és a banánágazat összehasonlítható. Ezzel szemben a Törvényszék helyesen járt el, amikor a vonatkozó szabályozási keretet a C-329/00. sz. ügyben hozott ítéletben foglaltak alapján úgy értelmezte, hogy a (későbbi) 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdése szerint releváns időpont az, amikor a támogatás végső összegét megállapították, és a fennmaradó részt kifizették. Az arra vonatkozó ellenőrzés, hogy a kiadás összhangban áll-e a közösségi joggal, elvégezhető az előleg kifizetése előtt és azt követően is. Amennyiben az ellenőrzés eredménye negatív, az összeg visszakövetelendő, és nem kerül szükségképpen sor annak teljes kifizetésére. A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék érvelése e tekintetben koherens.

46 — A fenti 23. lábjegyzetben hivatkozott C-329/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 40–45. pontja.

Értékelés

96. Az 1258/24 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdése szerint a Bizottság nem utasíthatja el azon kiadások finanszírozását, „amelyek több mint 24 hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság az említett vizsgálatok eredményét írásban közölte az érintett tagállammal”. A Bizottság írásbeli közlése az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében szereplő dokumentum⁴⁷.

97. E korlátozás célja az volt, hogy „megvédje a tagállamokat a jogbiztonság hiányától, ami abban az esetben állna fenn, ha a Bizottság megkérdőjelezhetné a megfelelő határozat meghozatala előtt több évvel kifizetett kiadásokat”⁴⁸. A korlátozás biztosítékot nyújtott arra, hogy a Bizottság a kiadásokat időben megvizsgálja, és a termelők részére egy bizonyos időpontot megelőzően kifizetett támogatás terhét később nem a tagállamok fogják viselni azért, mert a Bizottság úgy döntött, hogy az nem terhelhető az EMOGA-ra.

98. Két időpont határozza meg azt, hogy a Bizottság a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban zárta-e ki a kiadást a közösségi finanszírozásból: az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti írásbeli közlés időpontja, valamint a kiadás kifizetésének időpontja.

99. Nem érték egyet a spanyol kormánnyal abban, hogy a Törvényszék tévesen határozta meg ezeket az időpontokat.

100. Az első időpont tekintetében kifejtettem, hogy miért vélem úgy, hogy a Törvényszék nem tévedett, amikor megállapította, hogy a 8. cikk (1) bekezdése szerinti írásbeli közlésnek nem kell tartalmaznia valamennyi, a Bizottság pénzügyi korrekciójának alapját képező szabálytalanságot⁴⁹. Ezen az alapon úgy vélem, hogy a Törvényszék nem tévedett, amikor a 120. pontban megállapította, hogy a kezdő időpont az AGR 16844. sz. levél közlése (2002. július 15.) volt. Ennélfogva a határozat alkalmazható valamennyi, 2000. július 15-ét követően teljesített kifizetésre.

101. A második időpontot illetően úgy vélem, hogy a Törvényszék nem tévedett, amikor a 122–124. pontokban a 7. cikk (4) bekezdésének a Bíróság által a C-329/00. sz. ügyben hozott ítéletben kialakított értelmezésére hivatkozott. Ebben az ítéletben a Bíróság úgy döntött, hogy a releváns időpont az, amikor a végső fizetendő összeget meghatározták, és a fennmaradó összeget kifizették.

102. Az olívaolaj-termelő ágazatban a támogatást a tényleges termelés mennyisége alapján határozták meg⁵⁰. Az egyes gazdasági évek elején a tagállamok előleget fizettek a termelőknek⁵¹. A fizetett előleg nem határozta meg a tagállam által fizetendő támogatás végső összegét. Az kevesebb vagy több lehetett, mint a kifizetett előleg. Az olívaolaj-termelőknek egyszerűen nem kellett biztosítékot szolgáltatniuk azon lehetőség esetére, ha a támogatás végső összege kevesebb, mint a kifizetett előleg. Ahogy arra a Törvényszék helyesen mutatott rá a 123. pontban, ezzel együtt csak „az összes előírt ellenőrzés [tagállamok általi] elvégzése után és azok eredményétől függően” kapták meg a támogatás fennmaradó összegét⁵². A fizetendő végső összeg csak ekkor vált ismertté.

47 — A C-170/00. sz., Finnország kontra Bizottság ügyben 2002. január 24-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-1007. o.) 26–28. pontja.

48 — A C-130/99. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-3005. o.) 133. pontja.

49 — Lásd a fenti 44–77. pontot.

50 — A 2366/98 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése.

51 — A 2366/98 rendelet 16. cikke.

52 — A 2366/98 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése.

103. Ilyen körülmények között úgy vélem, hogy a Törvényszék megalapozottan állapította meg, hogy a kiadást akkor fizették ki, amikor a támogatás végső összegét megállapították, és az esetleges fennmaradó összeget kifizették. Ez volt az az időpont, amikor a tagállam kötelezettsége és a termelő ennek megfelelő követelése véglegessé vált. Az, hogy nem kellett biztosítékot nyújtani az előleg megszerzéséhez, nem teszi inkább vagy kevésbé átmeneti jellegűvé az előleg kifizetését.

104. A fenti okok miatt a harmadik jogalapot elvetem.

Véggövetkeztetések

105. A fenti megfontolások összességére figyelemmel azt javasolom, hogy a Bíróság

- utasítsa el a fellebbezést, és
- a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.